

Цитування:

Базелишин В. О. Синтез академічних і популярних традицій у музиці XXI століття: естетика, технології, рецепція. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 2. С. 450–456.

*Базелишин Віталій Олегович,
аспірант Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0009-0003-3723-2622>
dmz2124.vbazelishyn@dakkkim.edu.ua*

Bazelyshyn V. (2025). Synthesis of Academic and Popular Traditions in 21st Century Music: Aesthetics, Technology, Reception. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 2, 450–456 [in Ukrainian].

СИНТЕЗ АКАДЕМІЧНИХ І ПОПУЛЯРНИХ ТРАДИЦІЙ У МУЗИЦІ XXI СТОЛІТТЯ: ЕСТЕТИКА, ТЕХНОЛОГІЇ, РЕЦЕПЦІЯ

Метою статті є комплексне дослідження процесів синтезу академічних і популярних музичних традицій у культурному просторі XXI століття, а також виявлення їх впливу на естетичні, технологічні та рецептивні аспекти сучасного музичного мистецтва. Особлива увага приділяється вивченню трансформації художніх практик під впливом цифрових технологій, зміни парадигм сприйняття музики слухачами та взаємодії різних стилістичних пластів у творчості композиторів і виконавців. **Методологія.** Методологічною основою дослідження стали принципи музикознавчого аналізу, системного підходу, а також культурно-історичний і контекстуальний аналіз музичних явищ. Застосовано елементи жанрово-стилістичного аналізу, компаративістики, а також методи інтерпретації музичного тексту в контексті соціокультурних трансформацій. **Наукова новизна.** Уперше в українському науковому контексті розглядається синтез академічного і популярного як нова форма музичної креативності в умовах глобалізованого медіасередовища. Запропоновано класифікацію моделей естетичної взаємодії між академічними й популярними традиціями та виявлено ключові чинники рецептивної адаптації музичних творів до нових комунікаційних форматів. **Висновки.** Синтез академічного і популярного в музиці XXI століття є не лише проявом постмодерної еклектики, а й важливим фактором еволюції музичної мови. Така взаємодія сприяє розширенню аудиторії академічного мистецтва, формуванню нових жанрових і стилістичних форм, а також інтенсифікує роль слухача як активного інтерпретатора. Цифрові технології, у свою чергу, виступають як каталізатор цих процесів, змінюючи способи продукування, трансляції та сприйняття музичного контенту.

Ключові слова: синтез традицій, академічна музика, популярна культура, естетика, цифрові технології, рецепція, музичне мистецтво.

Bazelyshyn Vitaliy, Postgraduate Student, National Academy of Culture and Arts Management

Synthesis of Academic and Popular Traditions in 21st Century Music: Aesthetics, Technology, Reception

The purpose of the article is a comprehensive study of the processes of synthesis of academic and popular musical traditions in the cultural space of the 21st century, as well as identifying their impact on the aesthetic, technological and receptive aspects of modern musical art. Special attention is paid to the study of the transformation of artistic practices under the influence of digital technologies, changes in the paradigms of music perception by listeners and the interaction of different stylistic layers in the work of composers and performers. **Research methodology.** The methodological basis of the study was the principles of musicological analysis, a systemic approach, as well as cultural-historical and contextual analysis of musical phenomena. Elements of genre-stylistic analysis, comparative studies, as well as methods of interpreting musical text in the context of socio-cultural transformations were applied. **Scientific novelty.** For the first time in the Ukrainian scientific context, the synthesis of academic and popular is considered as a new form of musical creativity in the conditions of a globalised media environment. A classification of models of aesthetic interaction between academic and popular traditions is proposed and key factors of receptive adaptation of musical works to new communication formats are identified. **Conclusions.** The synthesis of academic and popular in 21st century music is not only a manifestation of postmodern eclecticism, but also an important factor in the evolution of musical language. Such interaction contributes to the expansion of the audience of academic art, the formation of new genre and stylistic forms, and also intensifies the role of the listener as an active interpreter. Digital technologies, in

turn, act as a catalyst for these processes, changing the methods of production, transmission and perception of musical content.

Keywords: synthesis of traditions, academic music, popular culture, aesthetics, digital technologies, reception, musical art.

Актуальність теми дослідження. У ХХІ столітті музичне мистецтво зазнає стрімких трансформацій під впливом глобалізаційних процесів, розвитку цифрових технологій, зміни культурних запитів суспільства та багатьох інших чинників. За таких умов особливого значення набуває явище синтезу академічних і популярних традицій, яке відображає нові парадигми художнього мислення та комунікації. Така взаємодія стає не лише естетичним викликом, а й важливою формою адаптації музичної творчості до умов мультимедійного, мережевого і гібридного культурного середовища.

Попри зростання кількості творчих експериментів на межі академічної й популярної музики, наукове осмислення цього феномена в українському музикознавстві залишається фрагментарним. Наявні дослідження переважно зосереджені на аналізі окремих жанрів або персоналій, натомість комплексного розгляд естетичних, технологічних і рецептивних аспектів синтезу вимагає подальшого теоретичного опрацювання.

Актуальність теми також зумовлена необхідністю осмислення нових моделей сприйняття музики в епоху цифрової культури, коли традиційні жанрові межі втрачають чіткість, а слухачі очікують емоційної відкритості, міжжанрових поєднань і персоналізованого досвіду. У цьому контексті дослідження синтезу академічного і популярного набуває вагомого значення для розуміння динаміки сучасного музичного процесу, механізмів художньої інновації та формування нової музичної чуттєвості.

Аналіз досліджень і публікацій. Проблематика взаємодії академічної та популярної музики активно досліджується як у зарубіжному, так і в українському науковому дискурсі. У світовій музикознавчій думці однією з ключових постатей у вивченні культурних гібридів є Н. Кук, який у своїй праці «Music: A Very Short Introduction» акцентує увагу на зсуві меж між високою та масовою культурами, розглядаючи музику як соціокультурний конструкт [24]. Схожих позицій дотримується Філіп Тагг, який аналізує популярну музику як складну комунікативну систему з елементами академічного впливу [28].

Сучасні дослідження технологічного чинника в музиці, зокрема роль цифрових медіа в музиці ХХІ століття, розвиває М. Пренскі [26], наголошуючи на тому, що музика в цифрову епоху все більше виходить за межі жанрових класифікацій і функціонує в контексті інтерактивності, візуальності та гібридності. В українській науці актуальні питання синтезу академічного і популярного в контексті глобалізації та цифровізації музики розглядали у своїх працях: І. Бобул [1; 2], Б.Бойко [3], В.Дорофєєва [6], Є.Єременко [7], А.Задача [13], О.Злотник [8], Т.Каблова [9], Л.Корній [10], Ю.Москалюк [11], С.Муравіцька [12], А.Новосадова [13], В.Овсянніков [14], І.Палкіна [15], Я.Подунай [16], Т.Самая [17], А.Соловйов [18], Б.Сюта [10], В.Тормахова [19], О.Шевченко [20] та ін.

Незважаючи на зростаючий інтерес до теми, недостатніми є комплексні дослідження, що поєднують естетичний, технологічний та рецептивний аналіз музичних явищ у міжжанровому просторі. Це й зумовлює необхідність подальшого теоретичного осмислення синтезу академічного і популярного як знакової ознаки музичної культури сучасності.

Метою статті є комплексне дослідження процесів синтезу академічних і популярних музичних традицій у культурному просторі ХХІ століття, а також виявлення їх впливу на естетичні, технологічні та рецептивні аспекти сучасного музичного мистецтва. Особлива увага приділяється вивченню трансформації художніх практик під впливом цифрових технологій, зміни парадигм сприйняття музики слухачами та взаємодії різних стилістичних пластів у творчості композиторів і виконавців.

Виклад основного матеріалу. Музичне мистецтво ХХІ століття функціонує в умовах глибоких культурних трансформацій, які зумовлюють активне стирання меж між академічною та популярною традиціями. Цей процес має системний характер і охоплює три взаємопов'язані рівні - естетичний, технологічний та рецептивний. Упродовж останніх десятиліть межі між академічною (класичною) та популярною музикою стають дедалі більш розмитими: у той час, як академічна музика традиційно вважається елітарною і складною для сприйняття, популярна є більш доступною і розважальною. Однак сучасні композитори, виконавці та

слухачі дедалі частіше долають ці бар'єри, формуючи нову якість музичного мислення. Яскравими прикладами цього є спільні виступи симфонічних оркестрів із рок-гуртами або класичні версії популярних пісень, відомі виконавці класичної сцени все частіше беруть участь у спільних проектах із поп-музикантами. Популярні композиції часто адаптуються для академічних інструментів, струнних квартетів, хорів, оркестрів тощо. Так само популярна музика активно запозичує гармонічні схеми, мелодійні ходи та оркестрові засоби з класичної традиції. Водночас композитори-академісти дедалі частіше використовують ритми й звукову палітру сучасної масової культури.

На думку І. Бобула, «класична музика має більш тривалу цінність, ніж легка та поп-музика, і класична музика була «просіяна» через історію, щоб стати такою, якою вона є сьогодні. Класична музика як різновид художньої музики породжена традиціями західних культур, по-різному розвивалася в різних культурах, виконавці та слухачі різних країн мають власну культуру. Зіткнення місцевих культур з іншими культурами призвело до становлення нової музичної культури та мистецтва – «глобальної музики» [2, 125]. Також, як вважає вчений, «індустрія класичної музичної культури ХХІ століття робила різні спроби входження на масовий ринок, найпоширенішою з яких стала кросверна музика. Класичний кросвер широко визначається як класична музика, яка була популяризована, тобто різні форми популярної музики виконуються у класичній манері або класичними виконавцями» [2, 126].

Дослідниця С. Муравіцька зазначає, що «академічна вокальна школа відзначається універсалізмом, який дозволяє усім без виключення, хто отримав академічну освіту, виконувати твори світової класики. Академічний вокал передбачає формування звуку у високій позиції для озвучення великих приміщень без використання мікрофону. Цей тип вокалу в літературі називають «еталонним», оскільки він є універсальним; при цьому говорять також про національні школи академічного вокалу, однак вони скоріше доповнюють одна одну, ніж протиставляються» [12, 41].

Академічна музика, за твердженням О.Войченко та О.Шпортько, вплинула на формування джазу, тобто від самого початку вона може видаватись одним із його витоків. Хоча відразу треба зазначити, що їх не можна було ототожнювати [4, 108].

На естетичному рівні відбувається перегляд класичних уявлень про жанрову чистоту, автономність музичних стилів і ієрархію «високого» та «масового».

Постмодерна відмова від жорсткої ієрархії між жанрами створює сприятливий ґрунт для формування нових художніх практик. Твори сучасних композиторів дедалі частіше виявляють ознаки стилістичної гібридності, що включає це поєднання симфонічного мислення з ритмікою електронної музики, джазовою імпровізацією чи вокальними інтонаціями поп-культури. В умовах постмодерну, на думку Т. Каболової, спостерігається масове використання цитат в музичній творчості постмодернізму, що відображає глибокий культурний та суспільний зсув у сприйнятті творчості. Замість прагнення абсолютної новизни та оригінальності, постмодерністи обирають творчий акт, що ґрунтується на використанні цитат та переосмисленні музичної спадщини. Той факт, що постмодерністи взаємодіють із знайомими музичними образами, адаптуючи їх в нових контекстах та використовуючи для творення «нових робіт з античних залишків», свідчить про трансформацію в розумінні художнього творення. Вони приймають музику не тільки як об'єкт для подальшого використання, а й як суб'єкт, що долучає до себе частину творця [9, 80].

Прикметним є звернення академічних митців до форми пісні, використання інструментів популярної сцени (синтезаторів, електрогітар, семплерів) та орієнтація на аудіовізуальний ефект. Відомими прикладами є творчість таких композиторів, як Ерік Вітакр (Eric Whitacre), Дженніфер Хігдон (Jennifer Higdon), або українських авторів - Івана Тараненка, Богдана Сегіна, які поєднують симфонічну мову з ритмами техно, хіп-хопу чи ambient. Водночас у творчості представників популярної музики спостерігається посилення інтересу до засобів академічної композиції, зокрема оркестрових фактур, поліфонічних структур, концептуальних форм. Яскравими прикладами є симфонічні альбоми британського гурту *Radiohead*, ірландської співачки *Björk* або українських *ONUKA* та *DakhaBrakha*, які поєднують фольклорні, електронні та академічні елементи в єдиний художній простір.

Синтез академічної традиції й естрадних засад другої половини ХХ - початку ХХІ ст. передбачає перегляд принципів базової постановки голосу сучасного вокаліста і розвитку його вокальної техніки. Ці зміни, за

твердженням С.Муравіцької, простимулювали появу нових вокальних стилів, жанрів, течій у світовій музиці, до яких відноситься і класичний кросовер [12, 57].

Стрімкий якісний розвиток рок-мистецтва, за твердженням І.Палкіної, став причиною для залучення елементів музики академічної традиції: з часом все більше рокерів здобували музичну освіту, покращувалася якість виконання, рок-музиканти інтуїтивно підходили впритул до академічних музичних форм. Процеси синтезу року з академічною та народною музикою на нижчому рівні відбуваються завдяки рок-обробкам музики інших пластів, їх цитуванню та використанню інструментального складу. Академічна традиція, як пише дослідниця, у рок-мистецтві частіше звучить у вигляді цитування [15, 51-52].

Загалом, за спостереженням Є.Єременка, «інтерес до інтертекстуальності в музиці наприкінці ХХ – початку ХХІ століть визначається особливостями нової музичної мови, яка «реалізується як складна, часто екзистенціальна форма відображення дійсності та самовираження свідомості, яка творить У багатьох музичних текстах процес формування мовного значення набуває екзистенціального сенсу, розширюючи при цьому контекст» [7, 56-57].

Технологічний вимір синтезу академічної і неакадемічної, популярної музики зумовлений широким використанням цифрових інструментів - секвенсорів, програмного синтезу, алгоритмічного композиторства, елементів штучного інтелекту та ін. Такі технології не лише розширюють звуковий арсенал, а й створюють нові умови для співтворчості та мультимедійності. Програмне забезпечення (Ableton Live, Logic Pro, Max/MSP), віртуальні інструменти, алгоритмічні генератори та елементи штучного інтелекту радикально змінюють саму природу музичної творчості. Композитори академічного спрямування освоюють технології електронного звукотворення, а виконавці популярної сцени звертаються до складних аудіовізуальних форматів. Усе частіше музика постас не як завершений твір, а як процес взаємодії – тобто як перформанс, інсталяція, стрім або інтерактивний медіапроект. Академічна музика адаптується до нових форматів презентації, яких, як інтерактивні концерти, аудіовізуальні інсталяції, онлайн-перформанси. Прикладом можуть слугувати проекти «Artificial Intelligence in Music» [21]

або українські мультимедійні ініціативи, як-от «Nova Opera» [22].

Мистецтвознавиця В. Тормахова водночас зазначає, що для позначення сукупності напрямків, що не мають спільних рис із академічною музикою, у вітчизняному мистецтвознавстві використовували такі терміни, як «естрадна музика», «розважальна», «легка», «масова», «музика третього пласту», «поп-музика». Так, виступи багатьох виконавців, яких можна віднести до неакадемічної музики, стають доступними завдяки можливостям Інтернет-простору. Їх викладають на таких сервісах, як YouTube, Instagram, Facebook. Їхнє створення можливе через програми, подібні до Sing! Від бренда Smule, GarageBand, Magic Piano, Vine та інші. Відповідно, місце виконання та презентації творів значним чином змінюється, як і критерії оцінювання популярності та значимості твору. Відповідно, музику неакадемічну можна розглянути як таку, що наділена наступними критеріями: насамперед, її часто створюють непрофесійні композитори [19, 24-25].

Розвиток технологій також створює умови для глибшої інтермедіальності, що передбачає поєднання музики з візуальним мистецтвом, театром, хореографією, цифровими інтерфейсами. У цьому контексті важливу роль відіграють мультимедійні платформи та фестивалі, де синтез академічного й популярного презентується як норма, а не виняток (наприклад, польський фестиваль Unsound [29], німецький CTM Festival [23], українські: Porto Franko [25], ГогольFest [5] та ін.).

Рецептивний аспект поєднання академічної та неакадемічної музики фіксує зміни в поведінці аудиторії, для якої змішування стилів є нормою. Молоде покоління слухачів не дотримується чітких ідентифікаційних меж між академічним і популярним, сприймаючи музику в контексті особистісного досвіду, емоційного впливу та візуальної складової. Платформи на кшталт YouTube, Spotify, SoundCloud формують нову парадигму музичного споживання - миттєвого, мобільного, персоналізованого, що стимулює і композиторів, і виконавців шукати нові форми подачі матеріалу, що базуються на адаптивності й гнучкості. Це призводить до розмивання стильових кордонів і формування нових практик слухання - від фонового до геймерського, від медитативного до ритуального.

У межах цієї рецептивної моделі особливе значення має зворотний зв'язок між творцем і

публікою. Композитори враховують нові очікування слухачів, що потребують не лише інтелектуального, а й емоційного, візуального, тілесного залучення. Синтез академічного й популярного дозволяє створити більш інклюзивний музичний простір, де важливою стає не форма, а комунікативна здатність мистецтва до синтезу, інновацій, нових форм і змістів.

Сучасний музичний процес характеризується активною інтеграцією різних стильових, жанрових та технологічних пластів, що значною мірою зумовлено трансформаціями соціокультурного простору, глобалізаційними процесами та впливом новітніх технологій. І, відповідно, однією з найпомітніших тенденцій у музичному мистецтві ХХІ ст. є синтез академічних і популярних традицій, що реалізується в різних формах: від жанрових експериментів до глибоких світоглядних і естетичних зрушень. Так само, на думку І. Бобула, технічні засоби, що з'являлися і почали застосовуватися в музичному виконавстві, значно вплинули на розвиток музичної культури, аранжування і виконання класичних творів, їх авторську інтерпретацію. Протягом багатьох років класичні музичні твори здобували популярність серед любителів масової культури, популярної музики зокрема. Практика використання певних класичних тем у музиці у форматі цитування, аранжування та стилізації набула широкого поширення ще початку ХХ ст. [2, 126].

Таким чином, синтез академічних і популярних традицій у музиці ХХІ століття є не просто художнім експериментом, а складною формою культурної адаптації до нових умов буття. Він охоплює всі аспекти музичної творчості: від методів композиторського мислення до способів подання та сприйняття. Цей процес не тільки змінює саму структуру музичної мови, а й сприяє демократизації доступу до мистецтва, відкриваючи нові горизонти для креативності, інтеркультурного діалогу й естетичного оновлення.

Наукова новизна. Уперше в українському науковому контексті розглядається синтез академічного і популярного як нова форма музичної креативності в умовах глобалізованого медіасередовища. Запропоновано класифікацію моделей естетичної взаємодії між академічними й популярними традиціями та виявлено ключові чинники рецептивної адаптації музичних творів до нових комунікаційних форматів.

Висновки. Синтез академічного і популярного в музиці ХХІ століття є важливим виявом естетичної мобільності й інноваційності сучасної культури. У межах цього процесу спостерігається розмиття жанрових кордонів, переосмислення канонічних уявлень про «високе» і «низьке» мистецтво, а також поява нових форматів комунікації між митцем і аудиторією. Академічна музика інтегрує елементи популярних жанрів (електроніки, року, хіп-хопу тощо), що дозволяє їй виходити за межі вузькопрофесійного середовища й залучати ширші слухачькі верстви. Водночас популярна музика запозичує інтелектуальні, композиційні та технологічні підходи з академічного дискурсу, що свідчить про двосторонній характер цієї взаємодії.

Застосування цифрових технологій (DAW, штучний інтелект, VR/AR-інструменти) стало вирішальним чинником у демократизації музичної творчості, розширенні доступу до складних музичних форм і трансформації рецептивного досвіду слухачів. Слухач перетворюється на активного учасника культурного процесу: куратора, інтерпретатора, критика, що підсилює діалогічність сучасного мистецтва. Рецепція таких гібридних музичних форм залежить не лише від художнього змісту твору, а й від соціокультурного контексту його споживання, що вимагає нового аналітичного інструментарію.

Таким чином, синтез академічного й популярного є не просто модною тенденцією, а глибоким культурним процесом, що зумовлює переосмислення ролі музики в суспільстві, її функцій, форм та змістів, він відкриває нові горизонти для творчості, міжжанрового діалогу та формування глобального музичного простору на засадах плюралізму, креативності та інклюзивності.

Література

1. Бобул І. В. Жанрові форми та стильові конотації вокально-естрадного виконавства в музичній культурі України кінця ХХ – початку ХХІ століття: дис. ... канд. мистецт. за спец. 26.00.01 «Теорія та історія культури» / Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, Київ, 2018. 219 с.
2. Бобул І. В. Класичний кросовер у просторі сучасного музичного мистецтва. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2022. № 1. С. 123-129.
3. Бойко Б. Саксофонний концерт ХХ–ХХІ століття: жанрові трансформації та стилістичні

пошуки. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип. 85, том 1, 2025. С. 65-70

4. Войченко О., Шпортко О. Дихотомія «джаз та академічна музика»: минуле та сьогодення. *Імідж сучасного педагога*. № 3 (192) 2020. С. 107–110.

5. *ГогольFest*. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%B%D1%8CFest> (дата звернення: 15.05.2025).

6. Дорофеева В. Формування сучасного музичного стильового простору на прикладі творчості Українських композиторів. *Музичне мистецтво і культура*. 2016. № (23), С. 260-268. DOI: <https://doi.org/https://doi.org/10.31723/2524-0447-2016-23-260-268>.

7. Єременко Є.В. Нові художні реальності в творчості українських композиторів кінця XX – початку XXI століть: інтерпретаційні аспекти: дис. ... д-ра філософ. за спец. 025 «Музичне мистецтво» (галузь знань 02 «Культура і мистецтво») / Національна музична академія України імені П. І. Чайковського. Київ, 2025. 235 с.

8. Злотник О. Й. Комунікативний простір музичного мистецтва України кінця XX – початку XXI століття: дис. ... канд. мистецтв. за спец. 26.00.01 «Теорія та історія культури» / Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв. Київ, 2019. 254 с.

9. Каблова Т. Цитування як культурна трансформація в музичному постмодернізмі. *Київське музикознавство*. 2024. №(2). С. 71–81.

10. Корній Л. П., Сютя Б. О. Історія української музичної культури: підручник для студ. вищ. навч. закладів / До 100-річчя Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського. Київ: НМУА імені П.І.Чайковського, 2011. 736 с.

11. Москалюк Ю. Українське естрадне вокальне мистецтво середини XX - початку XXI століть: тенденції розвитку: Магістерська робота / Волинський національний університет імені Лесі Українки. Луцьк, 2024. 78 с.

12. Муравіцька С. С. Синтез музичної академічної та неакадемічної традицій у жанрі класичного кросовера: дис. ... д-ра філософ. за спец. 025 Музичне мистецтво / Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв. Київ, 2023. 193 с.

13. Новосадова А., Задача Н. Творчість Олександра Козаренка в контексті постмодернізму. *Мистецтво в культурі сучасності: теорія та практика навчання*. 2023. №1. С. 69-74.

14. Овсянніков В. Поп-рок як репрезентативний напрям сучасної української музичної культури : монографія. Київ : НАКККиМ, 2020. 160 с.

15. Палкіна І. І. Жанроутворення у рок-мистецтві: міжвидові та внутрішньовидові взаємодії: дис. ... канд. мист. / НАКККиМ. Київ, 2017. 214 с.

16. Подунай Я. А. Стильові виміри української пісенної естради кінця XX – початку XXI століття: дис. ... д-ра філософ. за спец. 025 Музичне мистецтво / Національна академія

керівних кадрів культури і мистецтв. Київ, 2024. 216 с.

17. Самая Т. В. Вокальне мистецтво естради як чинник культурного життя України другої половини XX – початку XXI століття: дис. ... канд. мист. (д-ра філософ.) за спец. 26.00.01 «Теорія та історія культури» / Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв. Київ, 2017. 199 с.

18. Соловійов А. М. Джазова обробка народної пісні у творчості українських композиторів другої половини XX – початку XXI століття : дис. ... д-ра філософ. за спец. 025 «Музичне мистецтво» / Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка. Суми, 2022. 231 с.

19. Тормахова В. Неакадемічна музика: проблеми дефініції та сутнісні виміри. *Наукові записки. Серія: Мистецтвознавство*. 2019. № 1. Вип. 40. С. 21-27

20. Шевченко О. Г. Концепт «ф'южн» у сучасній рок-музиці України. *Мистецтвознавчі записки*. 2022. Вип. 41. С. 102–107.

21. Music and artificial intelligence. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Music_and_artificial_intelligence (дата звернення: 15.05.2025).

22. NOVA OPERA. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/NOVA_OPERA (дата звернення: 15.05.2025).

23. *CTM Festival*. URL: <https://www.ctm-festival.de/> (дата звернення: 15.05.2025).

24. Coock N. Music: A Very Short Introduction. Oxford University Press, 2021. 176 p.

25. *Porto Franko*. URL: <https://produkciiia.com/porto-franko/> (дата звернення: 15.05.2025).

26. Prensky M. From Digital Natives to Digital Wisdom. Corwin, 2012. 240 p.

27. Radiohead. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Radiohead> (дата звернення: 15.05.2025).

28. Tagg Ph. Music's Meanings: a modern musicology for non-musos, New York & Huddersfield: Mass Media Music Scholars' Press, 2012. 691 p.

29. *Unsound*. URL: <https://www.unsound.pl/en/unsound-web> (дата звернення: 15.05.2025).

References

1. Bobul, I. V. (2018). Genre Forms and Stylistic Connotations of Vocal and Pop Performance in the Musical Culture of Ukraine of the Late 20th – Early 21st Centuries. Candidate of Arts' Dissertation. Kyiv [in Ukrainian].

2. Bobul, I. V. (2022). Classical Crossover in the Space of Modern Musical Art. Herald of the National Academy of Culture and Arts Management, 1, 123–129 [in Ukrainian].

3. Boiko, B. (2025). Saxophone Concert of the 20th–21st Centuries: Genre Transformations and Stylistic Searches. *Current Issues of Humanities*, 85 (1), 65–70 [in Ukrainian].

4. Voichenko, O., & Shportko, O. (2020). The Dichotomy 'Jazz and Academic Music': Past and

Present. *The Image of a Modern Teacher*, 3 (192), 107–110 [in Ukrainian].

5. GogolFest. (n.d.). Retrieved from <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%BB%D1%8CFest> [in Ukrainian].

6. Dorofeieva, V. (2016). Formation of Modern Musical Style Space on the Example of the Work of Ukrainian Composers. *Musical Art and Culture*, 23, 260–268. <https://doi.org/https://doi.org/10.31723/2524-0447-2016-23-260-268> [in Ukrainian].

7. Yeremenko, Ye. V. (2025). New Artistic Realities in the Work of Ukrainian Composers of the Late 20th – Early 21st Centuries: Interpretative Aspects. *PhD Dissertation*. Kyiv [in Ukrainian].

8. Zlotnyk, O. Y. (2019). Communicative Space of Musical Art of Ukraine of the Late 20th – Early 21st Centuries. *PhD Dissertation*. Kyiv [in Ukrainian].

9. Kablova, T. (2024). Citation as a Cultural Transformation in Musical Postmodernism. *Kyiv Musicology*, 2, 71–81 [in Ukrainian].

10. Kornii, L. P., & Siuta, B. O. (2011). History of Ukrainian Musical Culture. Kyiv [in Ukrainian].

11. Moskaliuk, Y. (2024). Ukrainian Pop Vocal Art of the Mid-20th – Early 21st Centuries: Development Trends. *Master's Thesis*. Lutsk [in Ukrainian].

12. Muravitska, S. S. (2023). Synthesis of Musical Academic and Non-Academic Traditions in the Genre of Classical Crossover. *PhD Dissertation*. Kyiv [in Ukrainian].

13. Novosadova, A., & Zadachyna, N. (2023). Creativity of Oleksandr Kozarenko in the Context of Postmodernism. *Art in Contemporary Culture: Theory and Practice of Teaching*, 1, 69–74 [in Ukrainian].

14. Ovsiannikov, V. (2020). Pop-Rock as a Representative Direction of Modern Ukrainian Musical Culture. Kyiv [in Ukrainian].

15. Palkina, I. I. (2017). Genre Formation in Rock Art: Interspecific and Intraspecific Interactions. *PhD Dissertation*. Kyiv [in Ukrainian].

16. Podunai, Ya. A. (2024). Stylistic Dimensions of Ukrainian Pop Music of the Late 20th – Early 21st Centuries. *PhD Dissertation*. Kyiv [in Ukrainian].

17. Samaia, T. V. (2017). Vocal Pop Art as a Factor of Cultural Life of Ukraine in the Second Half of the 20th – Early 21st Centuries. *PhD Dissertation*. Kyiv [in Ukrainian].

18. Soloviov, A. M. (2022). Jazz Processing of Folk Songs in the Works of Ukrainian Composers of the Second Half of the 20th – Early 21st Centuries. *PhD Dissertation*. Sumy [in Ukrainian].

19. Tormakhova, V. (2019). Non-Academic Music: Problems of Definition and Essential Dimensions. *Scientific Notes. Series: Art History*, 1 (40), 21–27 [in Ukrainian].

20. Shevchenko, O. H. (2022). The Concept of 'Fusion' in Modern Rock Music of Ukraine. *Art History Notes*, 41, 102–107 [in Ukrainian].

21. Music and Artificial Intelligence. (n.d.). Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Music_and_artificial_intelligence [in English].

22. NOVA OPERA. (n.d.). Retrieved from https://uk.wikipedia.org/wiki/NOVA_OPERA [in Ukrainian].

23. CTM Festival. (n.d.). Retrieved from <https://www.ctm-festival.de/> [in English].

24. Coock, N. (2021). Music: A Very Short Introduction. Oxford University Press [in English].

25. Porto Franko. (n.d.). Retrieved from <https://proto-produkcija.com/porto-franko/> [in Ukrainian].

26. Prensky, M. (2012). From Digital Natives to Digital Wisdom. Corwin [in English].

27. Radiohead. (n.d.). Retrieved from <https://uk.wikipedia.org/wiki/Radiohead> [in English].

28. Tagg, Ph. (2012). Music's Meanings: A Modern Musicology for Non-Musos. New York & Huddersfield [in English].

29. Unsound. (n.d.). Retrieved from <https://www.unsound.pl/en/unsound-web> [in English].

Стаття надійшла до редакції 16.05.2025
Отримано після доопрацювання 18.06.2025
Прийнято до друку 25.06.2025